

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 5807 Școl. 1910.

Concurs.

Din fondul Moga sunt vacante 2 stipendii, unul de 1000 coroane, altul de 500 coroane, pentru ocuparea cărora se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Cererile să fie înaintate la Consistoriul arhidiecezan în termenul indicat.

Cele intrate după termen nu se vor lua în considerare.

Suplicele să fie instruite cu următoarele documente în original:

- Carte de botez,
- Testimoniu de maturitate,
- Testimoniu de paupertate,
- Alte eventuale documente recomandatoare.

Sibiiu, din ședința consistoriului arhidiecezan ca senat școlar, ținută la 20 Maiu 1910.

Consistorul arhidiecezan.

Alegerile.

Sibiiu, 3 Iunie n.

Alegerile pentru dietă s'au făcut în cele mai multe cercuri electorale cu guvernul poate să fie mulțumit cu rezultatul lor. Tara a dat actualilor sfetnici ai Coroanei majoritatea trebuincioasă parlamentară, și i-a pus în posibilitatea de a se apuca de muncă, pentru a se vârși și aceea ce n'au voit, ori n'au putut să se vârșască guvernele din trecut.

Până eri sara erau cunoscute rezultatele alegerilor din 376 de circumscripțiuni, și din mandatele câștigate 237 erau ale partidului guvernului, 50 ale kossuthistilor, 32 ale partidului lui Justh, 16 ale partidului lui Andrassy, 12 ale partidului poporal, 7 ale partidului naționalităților și 2 ale democraților. În 17 cercuri s'a ordonat balotaj și 10 deputați au mandate duple.

Partidul guvernului are deja majoritatea absolută în dietă, și majoritatea va crește încă, pentru că în celelalte cercuri, în cari alegerea încă nu e făcută, ori încă nu e cunoscut rezultatul ei, sau se face balotaj, cel puțin jumătate din mandate vor fi date iarăși partidului guvernamental, partidului național al muncii.

Coaliția a eșit deci sdrobotă din alegeri. Și mai ales sdrobot a eșit partidul lui Justh, principinutorul încercărilor politice din urmă dela noi și împedecătorul votării legii electorale.

Dar a fost decimat rău și partidul poporal, care a fost redus numai la jumătate, și mai ales, ceea ce cu durere trebuie să constatăm, partidul naționalităților, care a eșit bătut pe întreaga linie.

Dintre Slovaci așa știm, că numai un deputat naționalist a putut pune mâna pe mandat până acuma, dintre Sârbi nici unul, iar dintre Români următorii:

Dr. Teodor Mihali, ales cu aclamațiune în cercul Ileanda-mare.

Dr. Alesandru Vaida-Voevod, ales cu majoritate de voturi în Arpaș.

Dr. Nicolae Șerban, ales cu majoritate de voturi în Făgăraș (cerc cucerit de nou).

Dr. Stefan C. Pop, ales în Șiria, Vasile Damian, ales în Brad și Dr. Gheorghe Popa, ales în Josășel.*)

A căzut Dr. Iuliu Maniu la Vinț, Vasile Goldiș la Radna, Dr. Vasile Lucaciu la Beiuș și la Boroșineu, Dr. Aurel Vlad în Orăștie și Caransebeș, și au căzut toți candidații naționaliști în Banat, iar Octavian Goga a ajuns în balotaj cu contele Wenkheim, în cercul electoral al Chișineului.

Afară de cei numiți, au mai fost aleși ca aparținători partidului guvernului următorii deputați români:

P. C. Sa vicariul Vasile Mangra, în cercul Ceica.

Constantin Burdea, în cercul Caransebeșului.

*) Alegerea acestui din urmă încă nu e confirmată.

Ioan Ciocan în Năseud.

Baronul Duca în Sasca.

Dr. Iosif Șiegescu, în Oravița, și

Dr. Petru Mihalyi junior în Șugatag.

Avem deci până acuma șase deputați naționaliști și șase guvernamentali în dietă, din sânul poporului nostru.

Nu putem să ne dăm încă seamă, care e motivul, că am suferit o înfrângere atât de rușinoasă, noi, Români, la alegerile acestea, pentru cari poporul a fost destul de bine preparat, căci candidații au ținut de luni de zile raporturi continue cu alegătorii, — dar suntem aplecați a crede, că nici de astădată vina nu este a se pune în sarcina poporului alegător, ci trebuie căutată altundeva. Ori în frunțașii și candidații săi, ori în programul candidaților, a cărui realizare poporul simte că nu poate să o aștepte în împrejurările de astăzi. Pentru că numai atrocităților, terorismului, atât de obicinuit la noi, nu putem să atribuim desastrul care ne-a ajuns, căci pot să fie terorisați alegători singuratici, dar sute și mii de alegători nu pot să fie terorisați, atunci când conștiința națională e destul de bine dezvoltată în ei. Dar înregistrăm numai tristul fapt al înfrângerilor noastre la alegerile acestea, cari față de cele din rândul trecut înseamnă pierderea terenului aproape pe întreaga linie, și căutarea motivelor cari au provocat desastrul ni-o rezervăm pentru altădată.

Un lucru vrem însă să-l mai constatăm. Prin felul cum s'a pronunțat țara la alegeri, dând o majoritate neașteptată parlamentară guvernului încredințat din partea Coroanei cu restabilirea ordinii în țară, s'a restabilit buna înțelegere între Domnitor și națiunea maghiară, iar pretenșiunile exagerate ale independenților sunt luate dela ordinea zilei pentru multă vreme.

Inaugurarea bustului lui Ioan Ghica.

Duminecă după amiez a avut loc în grădina Ateneului din București solemnitatea desvălirii bustului lui Ioan Ghica. Ploaia torențială și grindina care a căzut tocmă în timpul solemnității, a făcut ca să asiste un public foarte restrâns.

Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. Sa Mitropolitul Atanasie, încunjunat de arhierul Eughenie Humulescu, arhierul Valerian Râmnicăeanu, arhidiaconul O. Gh. Nicolau și alți reprezentanți ai clerului înalt din București.

Din cauza ploaiei serviciul religios și discursurile s'au desvoltat în rotunda Ateneului.

Di Spiru Haret, ministrul instrucției, deschide seria cuvântărilor, spunând că depune o lacrimă pe mormântul și întru amintirea lui Ioan Ghica.

Principesa Alexandrina Ghica, soția lui Ioan Ghica, a trimis dela Ghergani următoarea telegramă:

„Ideea de a asista la serbarea dela Ateneu, m'a umplut de bucurie, însă starea sănătății mele de câteva săptămâni mă reține în casă. Cu inima mișcată, recunoscătoare și mândră, viu a vă mulțumi și a vă ruga de a fi interpretul recunoștinței mele pe lângă toți acei cari onorează într'un mod atât de mișcător memoria iubitelui meu soț”.

Di Disescu a ținut apoi un discurs în care a caracterizat multipla activitate a lui Ioan Ghica.

Două trăsuri caracterizează activitatea și concepția lui Ioan Ghica: Triumful ideii de patrie independentă, și organizarea țării pe principii de drept și egalitate.

Deși Ioan Ghica a fost una din cele mai puternice personalități în istoria regenerării noastre naționale și culturale, deși activitatea lui de patriot ougător și literat îi asigură o adevărată glorie, totuși Ioan Ghica a așteptat până astăzi imortalizarea bronzului, și astăzi în loc de un monument i se ridică un simplu bust.

Contemporanii nostri au o procedură ciudată în glorificarea oamenilor mari prin statui publice: se ridică monumente oamenilor de partid, care nu și-au legat numele de acte însemnate în serviciul țării, de acte a căror valoare depășesc sfera personalității și a nevoilor de partid, și se uită oamenii de stat, oamenii într'adevăr de merit.

Să mulțumim comitetului de inițiativă și Ateneului, cari au reparat această

FOIȘOARĂ.

Fericirea

de G. Aslan.

(Urmare).

Urmează un lung dialog, în care Socrate răspunde cam așa: „Aparențele îți dau dreptate, Antiphon, dar aparențele sunt înșelătoare. De vrei să știi, decă un om e fericit, nu judeca după exteriorul lui, după averea, după numărul sclavilor de cari dispune, ci întreabă-l pe el singur să-ți spuie dacă e fericit. Astfel fiind, ar fi deajuns să răspund, că eu mă simt fericit așa cum trăiesc. Îți voi explica însă pentru ce eu sunt fericit, și acela, pe care tu îl crezi fericit, în realitate nu i. Și voi dovedi, că fericirea mea nu este o simplă întâmplare, ci rezultă din natura lucrurilor de a fi. Tu mă compătimești pe mine, că trăiesc sărăcăcios; dar vezi bine din liniștea cu care îți vorbesc, cât mă simt eu de mulțumit, în timp ce omul cel mai invidiat din Atena e frământat de griji și de ambițiuni și setos de plăceri. Nici nu poate fi altfel, iubite Antiphon, căci omul cu cât are mai multe bunuri, cu atât caută să aibă mai mult și tot ne-mulțumit rămâne. Cine nu simte nici o lipsă, nu simte nici plăcere. Nu mănânci

cu poftă, decât când ți-e foame; iar când ți-e sete, apa din izvor îți face mai multă plăcere, decât beutura pe care a născocit-o gustul cel mai rafinat. Să fii obosit numai, și ori unde te vei culca, te vei simți mai bine decât leneșul în palatul lui. Unde mai pui, iubite Antiphon, că omul pe care îl invidiezi, e solavul dorințelor lui — stăpâne caprițioase, nici odată satisfăcute — în timp ce eu, liber de asemenea griji, consacrui întregul meu suflet spre a descoperi binele și a îndrăma pe semenii mei pe adevărata cale a fericirii”...

După credința lui Socrate, omul cel mai de plâns este acela, care nu are nici o ocupațiune. Cel care se ocupă de agricultură, de navigațiune, sau de altă meserie, poate găsi oare care mulțumire în activitatea lui, dar cea mai adâncă și cea mai durabilă mulțumire sufletească constă în a te sili să devii din ce în ce mai înțelept, și să ejuți pe alții să se facă înțelepți.

Omul înțelept poate să fie redus la cea mai ne-gră mizerie, poate să sufere dureri în corpul său și să fie lovit în afecțiunile sale cele mai scumpe; poate fi disprețuit, calomniat, și târât înaintea tribunalelor: el tot fericit rămâne, căci are conștiința împăcată, și nici o putere din lume nu i-o poate răpi. Socrate caracterizează doctrina sa cu o energie extraor-

dinară, zicând: „Omului de bine nu i se poate întâmpla nici un rău”.

Un sofist întreabă într-o zi pe Socrate, dacă crede că Archelaus, regele Macedoniei, e fericit. — „N'am cum să știu, răspunde filosoful, nu l cunosc și nici nu m'am întreținut vre-odată cu el”. — „Dar atunci, întreabă din nou sofistul cu mirare, tu n'ai putea să-mi spui nici dacă regele Persilor, marele rege, e fericit?” — „Cum aş putea, replică Socrate, când nu cunosc care e știința și virtutea lui, starea lui intelectuală și morală?”

Spre deosebire de spiritele vulgare, cari nu concep altă fericire decât aceea pe care o dă bogăția, Socrate și alți filosofi după dânsul, pun fericirea nu în lucrurile materiale, nu în lucrurile cari se văd și se pipăie, ci în bunurile sufletești. Fericirea constă în cel mai înalt grad de viață, nu de viață esterioră și aparentă, ci de viață interioară și reală. Fapte mari și frumoase nu sunt pentru Socrate un mijloc de a fi fericit, ci decurg din însuși caracterul lui; răsplata lor e mulțumirea sufletească pe care o produc. Virtutea este identică cu fericirea — susțin: Socrate, Platon și Stoiicii. Virtutea este condiția esențială a fericirii, — vom observa noi.

Acest adevăr, pe care Socrate l-a descoperit intuitiv, grație conștiinței lui puternice și curate, e astăzi verificat în urma unei experiențe de douăzeci de ori seculare.

Platon are aceeași credință morală, ca și Socrate. Fericirea constă în armonia, în unitatea sufletească, care rezultă din faptul, că fiecare facultate își îndeplinește rolul pe care îl are: simțurile se supun voinței și voința se supune inteligenței, astfel încât pentru a fi fericit, trebuie să fi înțelept, adică virtuos.

Virtutea este un izvor de fericire, pentru că face să domnească armonia între deosebitele puteri sufletești, și pentru că menține corpul într-o stare prosperă. Iată încă un adevăr intuitiv confirmat de știința modernă:

„E sigur, — afirmă doctorul Buchet, — în dicționarul său de medicină, că pasiunile expansive sau depressive, nobile, sau vulgare, că direcțiunea ideilor către lucrurile mari sau mărunte au o influență hotărâtă asupra dezvoltării fizice, și în caz de boală au o acțiune asupra vindecării... Credința și entuziasmul, devotamentul și iubirea, mulțumirea și toate bunurile pe cari le aduc triumful unei idei și izbânda legitimă a spiritului, susțin sau vindecă pe om, în timp ce frica, invidia, gelozia, ura etc., sunt sentimente în urma cărora omul slăbește și nu întârziează de a muri”.

Patima este o boală a sufletului, care ruinează corpul, în timp ce virtutea este sănătatea sufletului, care dă viață corpului. Experiența arată, că toți cei care au

uitare și cari astăzi slăvesc în bronz figura lui Ion Ghica.

După aceea dl C. Disescu analizează cu multă finețe și pătrundere psihologică, complexa și multilaterală personalitate a lui Ion Ghica.

Om de știință, literat, diplomat, om politic, economist, inginer, profesor, în toate aceste manifestări ale unei puternice personalități găsim ca mobil, dragostea de natură, rațiunea și dragostea de patrie. Elev al enciclopediștilor francezi, enciclopedist el însuși, înlocuise dragostea de umanitate a măestrilor săi francezi, cu iubirea de țară.

Ca diplomat, Ion Ghica nu a fost un simplu diplomat de carieră, ci a adus țării mari servicii în chestia independenței și în chestia Dunării.

În viața lui Ion Ghica se disting două epoci: epoca islicului și caftanului, de sălbătăcie pitorească, și renașterea națională.

În epoca din urmă când mișcarea națională transformase vechia Românie, când visurile idealiste naționale se realizaseră în mare parte, Ion Ghica simțea o mare plăcere să reinvieze în pagini admirabile cu un delicios talent de povestitor, lucrurile și oamenii primei epoci ai vieții sale.

Dl C. Disescu arată rolul jucat de Ion Ghica în pregătirea revoluției dela 1848; vorbește de cartea lui „Ocupația principatelor dunărene”, de rolul pe care l-a îndeplinit la Constantinopol ca misiionar al revoluționarilor și de modul cum și-a exercitat înalta demnitate de bei al insulei Samos.

Dl Disescu arată pe Ion Ghica ca om politic în țară, ca ministru al lui Cuza Vodă și ca ministru al Regelui Carol.

În toată cariera lui politică, Ion Ghica a fost călăuzit de următoarele principii: legalitatea, o aplicare sinceră a sistemului constituțional, libertatea alegerilor.

Slăbiciunea pe care i-o reproșau unii, de fapt era un idealism discret.

Statuia sculpturii Iordănescu, spune dl C. Disescu, reprezintă pe cel mai ateneian dintre atenești.

A vorbit apoi dl Em. Porumbaru. Meritul ideilor sale a fost următorul:

Pentru a înțelege bine personalitatea lui Ion Ghica și a-i percepe proporțiile, trebuie să-l studiem în împrejurările interne și externe în care s'a manifestat, în mijlocul oamenilor cu cari a lucrat. Această însemnată lucrare rămâne să se facă.

Până atunci să arătăm, cari au fost ideile călăuzitoare ale lui Ion Ghica, cari sunt actele sale de mare patriot și om politic, care este valoarea sa literară și științifică?

Ceeace caracterizează pe Ion Ghica este iubirea lui pentru știință, spiritul lui enciclopedic, dragostea de patrie.

El a tratat toate chestiunile însemnate ale țării sale, cunoștea toate problemele vremii, și își expunea ideile și sentimentele într'un stil simplu dar fermecător, cu o mare putere de evocare, cu mult talent de narațiune.

Dl Porumbaru schițează activitatea de profesor, de economist și de diplomat a lui Ion Ghica, făcând citații din opera lui: „Convorbiri Economice”, și întregindu-și opiniile cu citații din discursul prin care dl Dimitrie A. Sturdza a răspuns d-lui

C. Istrati, care în Academie ocupă fotoliul lui Ion Ghica.

Ultimul orator a fost Dr. C. Istrati, ilustrul academician român.

Dl Dr. C. Istrati arată unele defecte ale civilizației noastre, făcute în pripă, și într'unul din aceste defecte găsește explicația faptului, că un om mare ca Ion Ghica nu are astăzi decât un simplu monument.

Ceea ce a deosebit pe Ion Ghica de mulți visători din generația sa, e că în locul idealului de umanitate, pusese pentru un monument *ideea de patrie*, ca patria lui, atunci când se va confunda cu fericirea universală, să aducă partea ei de muncă și ougetare. Nu se poate vorbi de epoca lui Ion Ghica, fără a se vorbi de personalitatea lui, căci el se confundă cu vremea lui. Cu toate acestea Ion Ghica a fost un răzleț în generația de visători umanitari, căci în acea generație scumpă, cari auzămas Români, sunt Vasile Alexandri, M. Cogălniceanu și Ion Ghica. El era evoluționist și nu revoluționar, și singura egalitate pe care o admitea era aceea înaintea legilor. Dacă s'ar fi ținut seamă de ideile înțelepte, evoluționiste și într'adevăr patriotice ale lui Ion Ghica, nu am fi asistat la frământările sângeroase dela 1907.

Nimeni ca Ion Ghica nu a bociuit pe falșii patrioți, pe gogoșarii naționaliști, — cari acum apar sub o formă nouă, — ca Ion Ghica, nimeni nu a criticat starea sufletească socială de sărăcie de idei și auvii de patimi ca el.

Dl D. Ghica, ca cel mai mare fiu al lui Ion Ghica, multumește celor cari au ridicat acest bust și acelora cari cu cuvântările lor au onorat această serbare. Serbarea s'a terminat la orele 5.

Câteva comparații.

Preotul și jurnalistul. Chemarea jurnalistului e de două feluri: A pune în curent cu istoria zilei și a interpreta însemnătatea ei. Cea dintâi problemă se reduce la rolul informativ; a doua îndrămă spre anumite scopuri, cu anumite tendințe. În rolul de interpret jurnalistul are în vedere pretenziunile abonaților, favorizarea ori combaterea unor anumite organizații politice ori bisericești, anumite curente de idei, ori idealuri.

Și servește interesele unui limitat grup social.

Preotul nu e raportorul evenimentelor. O grevă o poate privi ca martor ocular, ori o manifestațiune, și o poate preda ascultătorilor săi, dar nu-i va succede înfățișarea, precum știe jurnalistul dresat.

Dar a interpreta evenimentele curente e chemarea preotului, pentru că jurnalistul aceasta o poate ignora, refuza și perverti.

Astfel făcu Cristos d. e. cu măcelărirea Galileienilor și cu dezastrul dela lacul Silomului, grăind: „ci de nu vă veți pocăi, toți va veți pierde așa” (Luca XIII 1-5).

Aplicarea veșnicilor principii la problemele curente, este ceeace distinge curajul eroic și exemplul însușitor al profetilor.

Dela Isus Cristos, Ioan Crisostom și Petrov din Rusia, biserica ortodoxă ne pune spre vedere exemple, cum preoții au exploatat evenimentele de zi, curente, stigmatizând pedecile spre ideal, puse în cale de indivizi și de societate.

Anumite principii trebuie ținute în samă în privința tractării temelor, cari preocupă atenția publică.

Să se aleagă aceea ce interesează parohia sa. Creștinătatea ar păși mai repede în drumul său, când preotul ar socoti să pregătească în sfera sa limitată pe oamenii săi pentru a se sălășui între ei legile împărăției lui Dumnezeu. Nu păcatele, cari bântue marea societate să le vindece din locul său, ci acelea cari se referă la viața oamenilor săi, pentru care e răspunzător cu sufletul său viitorului și lui Dumnezeu.

Apoi se cere un plan concret de remediere, actual, al datorinței de azi. Găsesc oă aceasta e pricina celei mai crude desorientări în activitatea noastră preoțească. Altfel viața n'are nici un program, prin ceeace devine puțin folositoare și fără înțeles.

Așa sunt jurnaliștii și gazetele de încurcă-lume, cari în loc de a merge în fruntea frământărilor și aspirațiilor, se mulțămesc cu sfârșiturile ce cad de pe masa celor ce lucrând merg înainte.

Preotul și literatul. Literatura o constituiesc acele surori a căror expresie și formă în legătură cu idei de interes statornice și universale, sunt notele ei caracteristice ori esențiale. Vorbirea e produs literar și preotul autor. Deosebirea între autorii literari, fie ei poeți, nuveliști, istorici, biografi etc. și între preot e însemnată.

Important pentru autor e forma și esepria, pentru predicator ideea. Obiectul unuia e interesul, al celuilalt convingerea. Autorul caută interpretarea vieții, predicatorul împarte viață. Tendințiozitatea unuia e defect, lipsa acesteia la preot e lacună. Opera aceluia e artistică, calitatea operei preotului e puterea datătoare de viață.

Puterea vorbirii e interoretată în titlul ce-l dau credincioșii: *părinte*.

Părintele își strânge copiii și vorbește cu ei, le povestește, le dă un sfat. Ce spune, nu întruște calități artistice; de ar fi stenografiată și tipărită într'o carte, nu s'ar găsi mulți cetitori pentru ea. Inșă fiii o simțesc mai bine decât dacă ar ceti carte. Puterea predicii derivă din legătura personală dintre „părinte” și credincioși.

Puterea predicii e puterea relațiunilor personale.

Măsura judecății unei bune cuvântări e: Amin-ul ce-l dau sufletele oamenilor, nu admirația elocvenței, ci simțământul că credincioșii se pot depărta pregătiți a fi mai buni. Vorbiri cu efect — chimval răsunător și amăgire.

Preotul și învățătorul. Preotul e un învățător, și mai mult decât atâta. Ambele aceste profesii se asemănă, într'un câș scopul lor e dezvoltarea caracterului prin slujirea adevărului și totuși se deosebesc, în privința obiectului imediat al vocațiilor respective, cât și în privința izvorului ultim al puterii. Ambele se refer la voință. La aceasta străbate acela în mod indirect, prin puterile intelectuale, celalalt direct, prin puterile impresionării.

Chemarea învățătorului e a scoate din rezervoriul experiențelor trecutului ceeace e de lipsă a se da unei noi generațiuni. A desvolta exactitatea caracterului și a însuși înclinare ideală, morală vieții.

Preotul nu apelează la experiența omenimei, ci la intuiția sufletului omenesc,

ca să deștepte în inima credincioșilor nouă experiențe.

Obiectul lui e a aduce sufletul omului în legătură cu viul Dumnezeu, și a-l inspira spre supunere către Dumnezeu.

Învățătorul năzuște a da o cunoștință sigură despre ceea ce cade sub simțurile noastre, preotul o cunoștință despre ce e dincolo de aceste senzuri.

Preotul și reformatorul social. Nu e acoles ideal întra reforma morală și între propoveduirea Evangheliei. Din păcatul personal se desvoaltă abuzul social, din lăcomie corupție, din ambiție — despotism. Rostul preotului nu e a stăca abuzul social, nici corupția, nici despotismul, ci păcatul social, lăcomie, ambiția. Ceea ce pentru reformator e scop, pentru preot e numai mijloc.

Inspirația lui e totdeauna iubirea de Dzeu și de oameni, ca fii ai aceluia, și nădejdea, că acela e Mântuitorul lumii.

Fiind preotul mai mult de cât un jurnalist, un autor, un învățător, ori reformator moral, e mai mult și decât un învățător de teologie.

Nici o știință nu poate suplini fructele Duhului, iubirea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, inima bună, credința, blândețea, înfrânarea. (Pavel, către Galateni V. 22-23). Apostolul Petru caracterizează religia astfel: Adăugați la credința voastră virtute, iar în virtute cunoștință, iar în cunoștință înfrânarea, iar în înfrânare răbdarea stăruitoare, iar în răbdarea stăruitoare temerea de Dumnezeu, iubirea frățeească, iar în iubirea frățeească iubirea. (Petru II Cap. I 5-7).

La biserică dacă merge cineva, merge să întărească aceste calități sufletești. Cine nu le are, nu vine. Chemarea preotului e interpretată de cuvintele lui Pavel către Efeseni IV, 11-13. „Și însuși a dat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangeliști, pe alții păstori și învățători, spre înțelegerea sfinților pentru lucru de călădire a corpului lui Cristos, până când toți vom fi ajuns la unirea credinței și a cunoștinței lămurite a fiului lui Dumnezeu, la bărbat desăvârșit, la măsura de vârstă a împlinirii lui Cristos”.

Deci a face părtășii pe toți de caracter creștinesc înzestrându-i cu o nouă viață.

Spre scopul acesta știință modernă, sigură și completă îi este indispensabilă. Și aceasta cu atât mai vărtos, pentru că să cunoască ideile și situația intelectuală a creștinătății de azi.

De ce folos e preotului, când aduce pe amvon problema metafizică a treimei, pe când oamenii dubitează în existența personală alui Dumnezeu, ori decrete, canoane pe când ei nu admit altă lege decât a majorității despotice, ori pedapsa veșnică, dacă ei dubitează în continuarea vieții dincolo de mormânt, ori a mântuirii, când nu admit ori înțeleg fals iertarea păcatelor! Nici odată nu s'a impus preoției o problemă mai grea decât în ziua de azi întru deșteptarea conștiinței religioase, și a o face simțitoare și activă, când se pare că covârșește majoritatea tipului corintian al omului descris de Apostolul Pavel: „Dar un om natural nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu; căci nebulie este pentru dânsul, și nu poate să le cunoască, fiind că se judecă cu duhul”. (Cor. I, Cap II, 14).

Tr. Scorobet.

trăit mult, au dus o viață înțeleaptă și virtuoasă.

Virtutea mai e un izvor de fericire, pentru că menține armonia între om și semenii lui, cu care formează această unitate ideală, numită *societate*. Câtă plăcere câtă mulțămire simte cineva, când se vede stimat și iubit de toți acei care-l cunosc, când vede, că succesele pe cari le are, bucură pe toată lumea, și că nenorocirile cari i se întâmplă, sunt compătimate de toți! Asemenea simpatie se dobândește însă numai practicând dreptatea și bunătatea. Ca s'o prețuim mai mult, să ne gândim un moment la situația penibilă a omului vicios, care se simte respins de toată lumea, care vede, că rudele și cunoscuții lui, că femeii și copiii lui chiar n'au pentru dânsul decât dispreț și ură, că moartea sa nu va fi regretată de nimeni, ci din contră, va fi o adevărată ușurare, așteptată cu nerăbdare!

Pentru a întări demonstrația noastră vom observa, că armonia dintre virtute și fericire există și în viața societăților. Mărirea și decadența Grecilor, mărirea și decadența ori căruia popor, au de cauză fundamentală *întărirea sau slăbirea moralității*. Din punctul de vedere al moravurilor este tot atâta deosebire, ca și din punctul de vedere al prosperității, între Grecia lui Licurg și Solon, a lui Miltiade și Pericle, și Grecia care avu mai târziu

tristul privilegiu de a procura bufoni și comediantii lumii întregi! Câtă deosebire între Roma Scipionilor, cu moravuri curate, cu deprinderi sănătoase, cu aspirații înalte, și Roma ultimilor împărați, desprețuitoare de muncă cinstită, coruptă de lux și ne mai având pasiune decât pentru prostituate, ne mai având gust decât pentru circ!

Explicarea acestui fapt istoric, ca și explicarea faptului psihologic cu care l-am pus în legătură, este că *legea morală e o lege de viață pentru om*, atât ca individ, cât și grupat în societate. Nici un om nu poate fi fericit, nici o societate nu poate prospera în afară de legea morală, după cum nici o ființă nu poate trăi în afară de legea biologică, dupăcum nici un fenomen nu se poate produce în afară de legile naturii.

Avea dreptate Platon să afirme adevărul, pe care l-a scos din fondul lui sufletesc genial, că un suflet virtuos e un suflet sănătos, un suflet frumos, prin urmare fericit, că un suflet vicios e un suflet bolnav, un suflet urât, și prin urmare nenorocit.

Aristot susține de asemenea, că virtutea e o condiție necesară fericirii, dar adaugă, că pentru a fi pe deplin fericit mei e nevoie să te bucuri de sănătate, a-vere, stima oamenilor, o familie fericită și chiar frumsețe. Nu-i neapărat să insistăm

asupra acestor condițiuni secundare ale fericirii, pentru că toată lumea le cunoaște și chiar esegerează importanța unora din ele. Sănătatea, adevărul integritatea funcțiunilor vitale, e o condiție de fericire, întâi pentru că e însoțită de acel complex plăcut de senzațiuni, cari constituiesc buna dispoziție, și al doilea, pentru că dă omului putință să lucreze și să fie folositor la un cerc de ființe cât mai întins. Repaosul contribuie și el la fericire, permițând libera întrebuințare a energiei, — dar lipsa de ocupație e incompatibilă cu fericirea. Buna stare materială contribuie de asemenea, dar depinde de felul cum e întrebuințată. În ce privește frumseța nu se poate susținea, că e o condiție necesară fericirii, cu toate că face plăcere celor ce o posed. Importanța pe care i-o atribuie Aristot, se explică prin faptul, că contemporanii lui aveau un adevărat cult pentru frumos, precum și răul obicei de a face glume supărătoare pe seama celor urâți.

Din doctrina lui Aristot trebuie să reținem mai ales ideea, că elementul principal al fericirii e *activitatea înțeleaptă*. Fericirea nu este efectul întâmplării, ci răsplata silințelor noastre. Ori cine poate deveni fericit, formându-și deprinderi bune.

Epicur plecând dela observația că omul, ca toate viețuitoarele, caută plăcere și fuge de durere, crede că fericirea

e rezultatul prudenței și prin urmare se poate obține printr'o purtare calculată. Omul înțelept trebuie să renunțe la o plăcere momentană, care i-ar pricinui o durere, sau ar înlătura o plăcere mai mare în viitor, și de asemenea trebuie să accepte o durere, dacă cu ajutorul ei își poate procura o plăcere, sau scapă de o durere mai mare în viitor. În acest calcul al conduitei, Epicur ține seamă nu numai de intensitatea plăcerilor, dar și de calitatea lor, prețuind mai mult plăcerile sufletești decât cele trupești.

Tehnica propusă de Epicur se întemeiază în parte pe considerațiuni esate, dar nu poate fi acceptabilă, din cauză că nesocotește un fenomen psihologic de mare însemnată practică. Cine se hotărăște la un act pentru plăcerea pe care o esteaptă, cine scontează, ca să zic așa, plăcerea, pe care i-o va produce actul, devine incapabil de a mai gusta în toată intensitatea ei acea plăcere, când se va produce. Din contră, săvârșind un act de teama unei dureri, devii și mai impresionabil pentru acea durere. După cum friguroșii simt în totdeauna mai mult frig decât ceilalți, dupăcum fricoșilor le e frică de împrejurări, cari lasă indiferenți pe alții, tot astfel acei cari fug de durere, sufer de toate nimicurile. Chiar și în timpul când nu sufer, sunt neliniștiți de teama de a suferi. (Va urma).

Convocare.

Domnii membri români ai adunării municipale sunt rugați a se prezenta la conferință, luni în 6 l. c. la orele 8 a. m. în casina română din Sibiu, pentru a lua hotărâri cu privire la adunarea municipală, care se va ține în aceeași zi.

Dr. Liviu Lemény.

Chemare.

Fiind sigur, că toți cei cari au absolvat teologia în seminarul Andreian din Sibiu, în anul 1880, va să zică acum sunt 30 de ani, dorim să ne revedem, învit pe această cale pe toți conșcolarii de atunci la o convenire colegială, în Sibiu, pe ziua de 14/27 Iunie a. c.

În această zi, la orele 11 înainte de amiază, toți cei în viață, să se afle în amintitul seminarului.

La revedere, dragi conșcolari! Belint, în 19 Maiu (1 Iunie), 1910.

Gherasim Sărb
protopresb.

Din România.

Delegația ofițerilor români în Odessa.

Am dat în numărul trecut știrea, că o delegație a ofițerilor din armata română a plecat în Rusia, pentru a înalpa ofițerilor ruși, vizita pe care le-au făcut-o aceștia anul trecut la București. Despre frumoasa primire ce li s'a făcut în Odessa, scrie un membru al delegației următoarele amănunte în ziarul „Sara” din București:

„Ofițerii români, cari au venit în delegație să întoarcă vizita făcută de ofițerii ruși în anul trecut, sunt obiectul celei mai vii atențiuni aici, în Odessa.

Vă transmit următoarele note, cu privire la cele petrecute azi, în 14 Maiu v.

La orele 9 dim., delegația ofițerilor români a mers de a făcut vizite oficiale. La orele 11 a fost un Te-Deum și o paradă militară, cu ocazia zilei încoronării Țarului. Parada s'a făcut la Tobovo, de către divizia XV.

Au luat parte șapte regimente de infanterie, un escadron de cazași și corpul cadetilor.

După oficierea serviciului religios s'a urât sănătate Țarului și Regelui Carol. Muzicele au intonat imnul românesc, iar întreaga divizie a strigat: Ura!

A urmat defilarea întregii divizii în mod ireproșabil, care a durat mai mult de o oră. Defilarea a fost minunată. Trupele se prezintă bine instruite.

După defilare ofițerii români au vizitat tabăra, care este foarte bine instalată, mai ales din punctul de vedere al igienei, ocazie și lucru foarte de seamă în organizația militară. Ofițerii români au gustat din mâncarea trupei, și au rămas foarte mulțumiți de calitatea ei.

La amiază, misiunea română a mers de a asistat la inaugurarea societății de gimnastică. Acolo s'a făcut o paradă aproape în felul celei militare. S'a strigat: să trăiască Regele Carol și dinastia Romaniei.

Mulțimea imensă care asista la serbare a făcut ovații ofițerilor români.

De acolo ofițerii s'au dus la Clubul militar, unde au luat dejanul. Clubul militar este o clădire de o mărime și frumusețe uimitoare: e proprietatea ofițerilor.

În timpul dejanului a domnit o cordialitate foarte mare. S'au ridicat toasturi de o parte și de alta, în terminii cei mai călduroși.

La orele 5 d. a., ofițerii români au fost conduși să asiste la cursele de trap. Au rămas încântați de cele văzute. De acolo s'au înapoiat în oraș, iar la orele 8 seara au mers din nou la Cercul militar, unde au luat prânzul. A domnit aceeași cordialitate. Ofițerii ruși, când sunt în asemenea ocazii, dau dovada celei mai deosebite camaraderii.

Pe când ofițerii români se aflau la masă, a sosit răspunsul Țarului la telegrama dlui general Wartiade, conducătorul delegației române.

Acel răspuns e atât de călduros, încât ofițerii români au rămas entuziasmați.

După masă ofițerii români s'au retras pentru a se odihni. Era o odihnă bine meritată, căci în tot decursul zilei trecută prin mari emoții. Rare ori s'a văzut atâta entuziasm ca acela, cu care sunt primiți ofițerii români.

Populația le face ovații pe strade și cei mai din urmă locuitori spun în limba lor: „Sunt frații, cu cari am luptat la Plevna”! Duminecă delegația ofițerilor români a plecat la Peterburg.

NOUȚĂȚI.

Alegerile. Candidatul român Dr. G. Popa, trecut cu ales pe pagina primă, a căzut, deci avem numai cinci deputați naționaliști aleși. Slovaci au doi.

Dela Academie. Academia Română a ales membru activ în secțiunea științifică, în locul decedatului P. S. Aurelian, pe dl Dr. Gr. Antipa. În aceeași secțiune Academia a ales membru corespondent pe dl Gr. Crăciunescu, general și actual ministru de război.

Vizită regală. Regele și regina Belgiei vor sosi în Septembrie la Viena pentru a face o vizită Monarhului nostru.

Înmormântarea lui Mikszáth. Remășișele pământești ale marelui scriitor maghiar, Mikszáth Kálmán, au fost înmormântate Marți după amiază, în cimitierul central din Budapesta. A participat lume imensă la înmormântare. Catafalcul a fost așezat în vestibulul Academiei maghiare, al cărei membru onorar era decedatul. Cheltuielile înmormântării le-a purtat statul. S'au rostit mai multe vorbiri. În numele guvernului a vorbit domnul ministru de comunicațiune Hieronymi Károly.

Roosevelt pleacă acasă. Fostul președinte al Statelor unite americane, dl Teodor Roosevelt, terminându-și călătoria de studii, întreprinsă în Europa, pleacă în 10 Iunie n. acasă, la America.

† Iosipovich Imre, fost ministru croat, a decedat zilele trecute în mod subit în Viena, unde mersese ca să participe la ședința consiliului de administrație a căilor ferate de sud. Avea 78 de ani!

În urma grevei lucrătorilor tipografici, în mai multe orașe patronii tipografilor s'au hotărât să îndeplinească singuri lucrarea personalului tehnic. „Tribuna” din Arad anunță, că n'a putut să apară din cauza grevei, și că deocamdată este culeasă de înșiși redactorii săi. „Gazeta” din Brașov se tipărește în tipografia Ciurcu & Comp.

Tragerea la țintă, care era să se țină în 4 Iunie n. pe șesul dela Poplaca, se amână, în considerare că regimentul de infanterie nr. 31 lipsește din Sibiu pe câteva zile.

Hymen. Dăoara Mărioara Stroia din Gurghiu și dl Crăciun Dan, inv. Ibănești, logodiți.

Desființarea pedepsei cu moarte. S'a prezentat dumei un proiect de lege pentru a desființa pedeapsa cu moarte, care să se aplice de aici înainte numai la atentate îndreptate împotriva țarului și a membrilor familiei împărătești.

Greva tipografilor. În 33 de orașe și 192 de comune mari, deci în 225 de localități s'au pus culegătorii tipografi în grevă. Nu lucră 947 de culegători, 180 de mașiniști și 600 de muncitori dela mașinile de tipar.

Studentii la țarul Nicolae. O deputație de studenți dela universitatea din Petersburg și dela alte școli superioare, cu totul cam 50 de tineri, a fost primită la Țarscoe-Selo de împăratul Nicolae. Suveranul a ținut tinerilor o cuvântare de mulțumire și i-a rugat să spună camarazilor, că țarul se bucură, dacă numărul studenților cari vin la palat să și arate sentimentele lor, va fi pe fiecare an tot mai mare; țarul dorește, ca Rusia să devie mai liniștită, mai puternică și mai glorioasă. Studenții l-au aclamat cu însuflețire. La sfârșit împăratul s'a fotografiat în mijlocul grupei studențești.

La fondul Episcopul Nicolae Popea pentru masa învățăcelilor meseriași al „Reuniunii meseriașilor sibieni”, au mai dăruit: Filofteiu Ilea, învățăcel croitor, 1 cor.; Nicolae Sulică, profesor (Brașov), 2 cor.; Iosif Horvat, învățăcel pantofar, 1 cor.; Nicolae Gălea, învățăcel tăpășier, 50 bani; Man Bănoilă, învățăcel croitor, 1 cor.; Emil Ramba, învățăcel croitor, 50 bani; Valeriu Simion, învățăcel compactor, 1 cor. și Vic. Tordășian, president, 10 bani.

Executat nevinovat. Ziarul „Ruscoe Slovo” spune, că într-o comună din guvernamentul Cernigov a fost omorât un de mult familia Bihovski. Un comis, Glusker, considerat ca ucigaș, a fost osândit la moarte și executat. În zilele acestea s'au descoperit adevărații făptuitori, trei indivizi pe cari tribunalul i-a condamnat la moarte.

Primire de elevi în institutul surdo-muților din Timișoara. La finea lunii Iunie anul curent se primesc elevi în institutul surdo-muților din Timișoara. Pot să fie anunțați spre primire numai astfel de copii, în etate dela 7 până la 10 ani, cari sunt născuți pe teritoriul comitatelor Timiș, Torontal și Caraș-Severin, ori părinții lor locuiesc pe teritoriul acestor comitate. În clasele superioare se primesc și elevi, cari nu sunt mnti din naștere, ci mai târziu au pierdut graiul, ori au asurzit. Rugarea pentru primire este a se trimite direcțiunei institutului în Timișoara. Sunt a se alătura următoarele documente: Estras de naștere (de bottez); atestat dela medic, că respectivul e surdo-mut; certificat de vaccinare; atestat dela comună despre starea materială a părinților. Dacă părinții sunt săraci, rugarea e scutită de timbru. Părinții cu stare bună sunt obligați a plăti taxele prescise, deci au să alătore și o declarațiune că se supun acestui obligament. De haine au să se îngrijască părinții. Rugările de primire sunt a se înainta până în 15 Iunie direcțiunei institutului de surdo-muți în Timișoara.

Un manifest al lui — Isus. Mai multe ziare comunică o știre din Viena, că s'a aflat la un anticar un apel scris de însuși Mântuitorul Isus Cristos la adresa unui trib de păgâni... De prisos să adăogăm, că „apelul” este o naivă falsificare.

Bust pentru un compozitor. S'a format un comitet în scopul de a ridica un bust de bronz compozitorului muzical Al. Flechtenmacher, care în veacul trecut a scris o mulțime de melodii la piesele lui Alecsandri, C. Negruzzi ș. a. și a fost în 1864 primul director al Conservatorului de muzică bucoareștean. Din acest comitet fac parte dnii I. G. Bibicescu, Dumitru Podovici directorul actual al conservatorului, G. Bogdan-Duică, D. Teodor ș. a.

Idealism și realism. Leo Tolstoi se preumbla întruna din zile pe stradele din Moscova. Odată văzu, cum un polițist țara după sine pe un țăran pentru te miri ce vină. Marele scriitor se apropiă de polițist și-l întrebă: — „Știi tu să citești?” — „Știu”. — „Ai citit sfânta Scriptură?” — „Am citit-o”. — „Prin urmare, nu trebuie să uiți, că acolo ni se poruncește, să iubim pe deapropoalele noastre, ca pe noi înșine”. — Polițistul mai întâi privi mirat la Tolstoi; după aceea în grabă își reveni în fire și începu a întreba: — „Dar tu știi să citești?” — „Știu”, răspunse poetul. — „Ai citit reglementul de poliție?” — „Nu”. — „Păi să-l citești, și pe urmă să vorbești!”

E interesant anunțul de noroc al lui S. Hecksoher senr. Hamburg, din numărul acesta al foii noastre. Această casă și-a câștigat un renume bun prin solvirea promptă și discretă a sumelor câștigate, atât aici cât și în împrejurime, încât pe oricine îl facem atent asupra anunțului de pe pagina a patra a acestui ziar.

Economie.

Pentru cultivatorii de albine.

Membrul Reuniunii noastre, domnul Alexandru Vlad, paroh în Mag (p. u. Szelistye), care să îndeletnicește de timp îndelungat cu stupăritul, dorind a și pune stupăria în serviciul Reuniunii noastre, ne aduce la cunoștință, că are 44 stupi, dintre cari: 20 în coșnițe artificiale sistem Dzierzon, 20 în coșnițe cu capac și cu lădiță de trecere și 4 în coșnițe simple, pe cari i pune în vânzare. Prețul unui stup e 12 cor., la care să mai adăugă prețul coșniței și eventual și al cadrelor. Prețul unei coșnițe artificiale cu 2 despărțiminte și cu 2 ferestri e 5 cor. și a fiecărui cadru (ramă) e 10 bani. Într-o coșniță artificială încap 27—30 cadre sau rame. Când cadrele sunt pline cu miere, fiecare din ele cântărește peste 1 chlg. Prețul unei coșnițe cu capac e cor. 1.20, a lădiței 1 cor. Într-o asemenea lădiță încap 8 cadre. Prețul unei coșnițe simple e 60 bani.

Roturi din luna Iunie să vând (fără coșniță) și anume: roiul I. cu 6 cor., al II-lea cu 4 cor. și al III-lea cu 2 cor. Do-

ritorii de a cumpăra să trimită coșnița sau prețul unei coșnițe.

Pentru roiul al II-lea și al III-lea e de recomandat să nu se trimită coșnițe mari, ca roiul să o poată umplea de faguri până toamna, de oarece rămând goală în anul viitor sau nu roiește, sau dacă și roiește umple coșnița cât e goală cu faguri de trântori, cari nu aduc decât pagubă.

Cadrela le poate pregăti ori și cine. Lățișori pentru cadre se află de vânzare la Carol F. Jikeli în Sibiu cu 5 bani metrul, dacă să cumpără 25 metri sau mai mult. La facerea cadrelor e delipsă formă, ciocan, clește de drot de 1 cm. late la vârf și cue cât se poate de subțiri, iar lungi de 2 și jum. cm. Forme simple de scândură vinde și dl Vlad cu 50 bani bucata.

Unelte neapărate pentru manauarea stupilor în coșnițe artificiale și în lădița de trecere sunt: clește de stupărit, material pentru fum și peană pentru mătura albinelor. Să mai recer și alte unelte, cari să pot procura dela Kühne Ferencz din Budapesta I. Ker. Atilla u. 99 sz. Acesta la cerere, trimite cataloage. Dl Vlad stă cu sfaturile sale la dispoziția ori cui.

Din parte-ne recomandăm cultivătorilor de albine și opșorul „Cartea stuparilor săteni” scris de Romul Simu, care să poate procura dela noi cu prețul de 70 bani plus 10 bani pentru poștă.

Sibiu, 1 Iunie n. 1910.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Pant. Lucuța
prez.

Vic. Tordășianu
secretar.

Cărți și reviste.

Din Țară, revistă literară, nr. 20 din 16 Maiu 1910 cuprinde: Învățăturile trecutului, idei dintr-o conferință, de N. I. Moise, poezie de Oreste. Cugetări. O nouă ediție a amintirilor lui Dinicu Golescu, de N. Iorga. Chipuri dispărute, de D. C. Moruzi. Din corespondența lui Bariț, de N. Bănescu. Oedip la Colona, de Sofocle. Cronică.

Din public.*)

Mulțămite publice.

Cu ocaziunea reprezentării piesei teatrale „Prostul”, de Ludwig Fulda, jucată de un grup de diletanți în sala festivă a școlii din Săliște, a 2-a zi de Paști, au mai făcut suprasolviri marimoase următorii domni:

Nicolae I. Simion, R. Vâlcea, 40 cor., Nicolae Prostean, Lugos, Iosif Popescu, Reghin și Iuliu Popescu, Sibiu, câte 10 cor., Dr. Ittu, medic Sibiu, 7 cor., Dr. Aurel Vălean, Lugos, 5 cor., Eugen Vancu Sibiu 2 cor. Suma 84 cor. Transport din lista precedentă 349 cor. La olaltă 433 cor.

Sumele ce vor mai intra, se vor publica la timpul său. Venitul curat este destinat fondului societății de înfrumșetare din Săliște.

Nicolae Hențiu
president.

Ionel Comșa
secretar-cassier.

Cu ocaziunea concertului aranjat a 2-a zi de Paști 1910 de către „Reuniunea română de cântări din Hațeg” cu concursul corului curs. II teologic din Sibiu, au binevoit a suprasolvi următorii P. T. domni:

Dr. G. Suciu, Victor Pop, Dr. C. Popescu, Nic. Socol, Beniamin Ardelean, Pomp. Neustädter, Nic. Sbucnea și Vuchetics József câte 2 cor. Iacob Nicolescu, Ioan Susman, Aurel Eliu, Aurel Pintea, N. N., Krauss Fritz, Iuliu Ciuciu, Romul Ciocan, Sept. Ionaș, Samuil Popescu, Ioan Băciu, Ioan Pușcariu, Octav. Bain, Nagy Daniel, Todor Doboiu, Anton Schaum, Const. Halmagi și Aug. Munerantiu câte 1 cor. Todor Făgăraș, Stan Tanasiu, Mohor Géza și Nic. Kreiter câte 80 fl. Nic. Dumitrescu, Olimpia Șelariu, Petru Vințan, Doamna Mihaiescu, Ioan Jeledințan, Ioan Fărcașiu și Pompeiu Popovici câte 40 fl. Vas. Cetățian, Marcu Doboia, Korodi N., Marcu Doboia, Nic. Georgescu, Nic. Muntean, Marcu Muntean și George Eperjessi câte 20 fl.

De tot s'a înscasat suma de 374 cor. din care sumă subtragându-se speșele de 214 cor., a rămas venit curat de 60 cor. care sumă s'a adaos la fondul „reuniunii de cântări”.

Primească domnii suprasolvenți mulțumita noastră sinceră.

Hațeg, în 10/23 Maiu 1910. Pentru comitetul „Reuniunii rom. de cântări”:

Dr. Cornel Popescu
președinte.

Dr. Ioan Hăca
cassier.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea.

Concurs de licitație minuendă.

Zidirea bisericii gr.-or. din comuna Rogoz, protopopiatul Cetatea de peatră, se dă în întreprindere pe calea licitațiunii publice minuende, ce se va ține la 7/20 Iunie 1910, la 2 ore p. m. în sala de învățământ a școlii din comuna Rogoz. Prețul de esclamare sa statorit în suma de 14255 în patrusprezece mii două sute cincizeci și cinci cor. pe lângă materialul brut cel dă comuna bisericăască.

Licitanții vor depune vadiu de 5% dela prețul de esclamare, planul și preliminarul de spese aprobate din partea Prea Ven. Cosistor Arhidiecezan sub Nr. 6929 Ept. din 1906, precum și condițiile de licitare se pot vedea în cancelaria parohială din comuna Rogoz.

Din ședința comitetului parohial al comunei bisericăști gr.-or. române Rogoz, ținută la 19 Aprilie 1910.

Ioan Herman Alaxandru Herman
pres. comit. not. com. par.
Nr. 246/1910. [188] 1—1
Am văzut: Vasile Duma
protopresbiter

A apărut broșura:

MIZERIE, BOALĂ, CRIMĂ

și

DEGENERARE

sau

ALCOOLISMUL ȘI URMĂRILE LUI

din punct de vedere

Economic, igienic, moral și național.

De **Pr. D. VONIGA.**

Tipografia Nouă, Orăștie, 1910.

Broșura se estinde pe 6 coale tipar 8° și are următorul cuprins: 1. Introducere. 2. Despre beuturi în general. 3. Istoricul beuturilor spirituoase. 4. Beția și consecințele ei, în general. 5. Efectele stricicioase ale beuturilor spirituoase, în special asupra organismului omenesc. 6. Alcoolismul sub raportul morbidității și al mortalității. Taberculoza (oftica) și morburile mentale. 7. Alcoolul și morala publică sau raportul dintre alcoolism și criminalitate. 8. Alcoolul și ereditatea, sau efectele alcoolismului asupra posterității. Copiii bețivilor. 9. În resumat: Alcoolismul — Mizerie, Boală, Crimă și Degenerare. 10. Lupta în contra alcoolismului. Combaterea beției. 11. Cauzele alcoolismului. 12. Plan de învățământ antialcoolic.

Prețul broșurei 1 cor. 60 sil. Se poate procura la autor în Gyrok și la toate librăriile.

(178) 7—10

Căștigul cel mai mare ev. 600,000 M.

Anunț de noroc!

Căștigurile le garantează statul.

Prima tragere la 22 Iunie.

Invitare la participarea

Șanselor de câștig

garantate de statul Hamburg marelui loterii de bani în care

9 mil. 841,476 Mărci
cu siguranță trebuie câștigate!

Căștigul cel mai mare într'un caz foarte norocos:

Mărci 600,000		Cășt. principale la	
anume:		Mărci	
Mărci 560,000		Mărci 300,000	
" 550,000	" 200,000	" 200,000	" 100,000
" 540,000	" 100,000	" 100,000	" 60,000
" 530,000	" 60,000	" 60,000	" 50,000
" 520,000	" 50,000	" 50,000	" 45,000
" 515,000	" 45,000	" 45,000	" 40,000
" 510,000	" 40,000	" 40,000	" 30,000
" 305,000	" 30,000	" 30,000	" 20,000
" 303,000	" 20,000	" 20,000	" 15,000
" 302,000	" 15,000	" 15,000	" 10,000

ș. a. m. d.

În total conține loteria, care constă din 7 clase, 100,000 losuri cu 48,405 câștiguri și 8 premii, așa că aproape

jumătate din toate losurile trebuie să câștige.

Căștigurile se urcă clasă cu clasă și anume cel mai mare câștig din cl. I. e event. M. 50,000, acela al cl. a 7-a event. M. 600,000.

Prețul oficios al losurilor cl. I. sunt:

Los întreg	Jumăt. de los	Sfert de los
M. 6 (K 7)	M. 3 (K 3-50)	M. 1-50 (K 1-75)

Planul oficios de tragere provăzut cu emblema statului, din care se văd depunerile pentru următoarele clase, precum și lista exactă a câștigurilor, le trimite la cerere înainte gratis și franco.

Fiecare participant primește după tragere lista oficioasă de tragere.

Căștigurile se solvesc prompt pe garanția statului. Totodată rog comande cel mult până în

22 Iunie.

Samuel Heckscher senr.

Cassă de bancă în Hamburg 36.

A se rupe aci.

Coupon de com. către Dl Samuel Heckscher senr
Cassă de bancă, Hamburg 36.

Trimiteți-mi {un los întreg la M. 6— (K 7—)
de jum. la M. 3— (K 3-50)
un sfert de los la M. 1-50 (K 1-75)

Adresa:

Suma o primiți alăturat } Ce nu corespunde a
Prin mandat postal } se șterge.
Ridicați-o prin ramburs }

(135) 13—16

Pension Familiar.

Strada Cisnădiei 51. Etajul I.

Locuință plăcută pentru timp mai scurt sau mai îndelungat. Potrivită pentru oaspeții băii Vizakna din nemărginita apropiere. Stațiunea tramvaiului în apropiere. Odăi frumos mobilate. Bucătărie cetățenească, prețuri tare moderate.

(177) 4—6

Medic român în Karlsbad.

Dr. Enea Nicola

dela facultatea din Viena

dă consultațiuni în Karlsbad,
casa „Billroth“ lângă Sprudel.

(387) 30—

Fabrica drezdană de motoare societate pe acții.

Cea mai mare și mai veche fabrică de motoare a Germaniei.

Liferează în cercuri specialiste bine cunoscutele

MOTOARE ȘI LOCOMOBILE

cu

Benzin, ulei crud, gaz, petrolu,
precum și

Motoare cu tragere de gaz.

Noutate surprinzătoare!

Generator cu tragere de gaz universal.

Cheltueli de mânăre:

pe oră și putere de cai numai circa 1 filer.

Depositar general:

IGNACZ GELLÉRT & COMP.

Budapest, Teréz körút 41. Telefon 12—91.

Garanție foarte bună. Condiții de plată favorabile.

(329) 5—6

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătorie de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

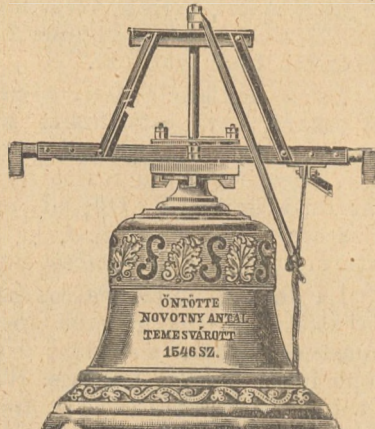
în Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în orice parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o latură, fiind astfel mântuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate

(302) 38—52

Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibraire mai voluminoasă de cât clopotele turnate după sistemul vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 kg., este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechiu. — Mai departe se recomandă pentru facerea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut, ca și spre turnarea de toate de metal. Prețcuranturi ilustrate gratis.

In preajma examenelor!

Dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se pot procura următoarele:

Propise pentru scriere română, germană și dictando o sută bucăți cor. 1 20	
Penițe aluminiu, 144 bucăți cor. 2 40 și 1 60	
" " ordinare 144 bucăți " —80	
Cerneală „Gallus“ 1 litru 1-30	Condeie ordinare 12 bucăți —06
" " 1/2 " —70	" " 12 " —20
" „Anthracen“ 1 " 1-80	" solide 12 " —42
" " 1/2 " 1—	" " 12 " —64

Cărți potrivite ca premii pentru școlari la examene.

Cataloage la cerere se trimite gratis și franco.

120
filiale

Ghete cu țug pentru bărbați K 7-00
— piele de vics —

Enorm de ieftin

Ghete cu țug pentru dame K 6-00
— tivitură de piele —

1200 anga-
jați și
lucrători.

durabile, elegante și recunoscut de bună e

Marfa noastră de ghete

„TURUL“, fabrică de ghete soc. pe acții în Timișoara.

Depozit general: **SIBIU**, Strada Cisnădiei 20.

(146) 5—9

Boxcalf pentru bărbați K 13-00
pentru excursii în munți

Calitate probată!

Catalog gratuit și franco!

Boxcalf pentru dame K 12-00
— ghete cu șinor —

fabricare
săptămă-
nală 18000
părechi

Confecțiu-
nea cea
mai solidă.